

maa blive føjet til § 3. Saa kommer jeg til Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 8. Det gaar ud paa at forpligte Arbejdsgiverne til at tegne Forsikring og gaar altsaa ud paa at gøre det foreliggende Forslag til Forslag om en virkelig Forsikringslov. Det er Forslaget paa ingen Maade nu, da det jo staaar aldeles frit, om den paagældende Arbejdsgiver vil tegne Forsikring eller ej. Saa have vi stillet Ændringsforslag under Nr. 4, som for saa vidt er vel kendt af ærede Medlemmer, som det i Hovedsagen forelaa her i Fjor. Saaledes som det nu stilles op af os, er der dog sket adskillige Forandringer i det, som jeg skal tillade mig at omtale. I Fjor gjorde vi gældende i Betænkningen, og jeg gjorde det gældende under 2den Behandling, at Forslaget kun tilsigtede at være midlertidigt. Vi have i Aar optaget denne Bestemmelse i selve Ændringsforslaget, idet dette begynder med en Sætning om, at indtil en Lov om de paagældende Arbejderes Ulykkesforsikring er traadt i Kraft, skulle de følgende Bestemmelser gælde. Det er altsaa nu positivt indført i Forslaget, at Bestemmelsen kun er midlertidig. I Fjor blev der anket over, at naar man i det hele vilde gaa denne Vej, som vi da foreslog, og ogsaa foreslaa i Aar, Søfarten saa ikke var tagen med, og der ankedes over, at man ikke havde taget Enker og Børn med. Vi have imødekommet disse Anker i Aar ved at tage baade Søfart og Enker med. Vi have tillige her i den foreslaaede § 13 taget med de Arbejdere, som ikke ville komme med efter Lovens § 4. Der er et Par Bestemmelser i Lovens § 4, der gaa ud paa at undtage nogle Arbejdere, dels de, der have Bygningsarbejde ved Beboelseshuse og Økonomibygninger med ikke ud over 1 Etage, og dels de, der udføre Arbejde indvendig uden Benyttelse af Stillads. Vi have ment, at det var rigtigt paa dette Forslag at tage disse med, det vil altsaa sige, at vort Forslag omfatter ikke alene Søfart, men ogsaa disse Arbejdere, som ere undtagne efter § 4 i Loven. Endelig omfatter Forslaget baade Enker og Børn. Der blev i Fjor over for det Forslag, der forelaa fra vor Side, endvidere anket over, at vi ikke havde medtaget dem, der mulig havde faaet Fattighjælp i de 10 Aar, der laa forud for Ulykkestilfældets Indtræden. Vi have ogsaa husket paa denne Anke fra i Fjor, og vi have ikke alene taget den med, men ere gaaede saa vidt, at alle disse Undtagelser efter Alderdomsunderstøttelseslovens § 2 skulle ikke gælde over for tilskadekomne. Ærede Medlemmer ville alt-

saa se, at vi i Virkeligheden have taget alt med.

Før jeg forlader dette Ændringsforslag, som altsaa er Forslag til et helt nyt Kapitel i Loven, skal jeg tillade mig at udtale et Par Ord. Det kan være, at der allerede ved 1ste Behandling er blevet gjort noget lignende gældende, og jeg skal derfor gøre det ganske kort. Vi Ændringsforslagsstillere mene, at det ikke kan forsvares nu at ordne det foreliggende Spørgsmaal over for en Del af Industriarbejderne, uden at vi ogsaa tage alle de andre Arbejdere med, det vil sige, alle de Arbejdere, som komme til Ulykke under Arbejdet, enten de saa tilhøre den ene eller den anden Bedrift. Vi ere nemlig aldeles paa det Rene med, at faa vi først Regeringsforslaget vedtaget, som det nu foreligger her, uden at det løser Spørgsmaalet for de andre Virksomheders Vedkommende, vil der gaa lang Tid, inden man kommer til Løsning af Spørgsmaalet over for alle de andre Virksomheder. Vi hørte jo ved første Behandling af det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), at han vil have tilvejebragt en Ulykkesstatistik for Landbruget. Men kommer man først til at arbejde med Tilvejebringelsen af Statistik overhovedet, vil man ogsaa forlange tilvejebragt Statistik for alle andre Erhverv her i Landet, og man kan sige sig selv, at alene med Tilvejebringelsen af en saadan Statistik, vil der hengaa lang Tid. Og først efter at en saadan Statistik er bearbejdet, kan man tænke sig, at der vel kommer til at foreligge et Forslag, som gaar videre. Ogsaa dette kan man sige sig selv vil tage lang Tid. Og skal man først til at forhandle om et saadant Lovforslag, vil der yderligere hengaa lang Tid. Jeg synes altsaa, at tænker man Sagen helt ud, vil man grumme let komme til det Resultat, at i den første Snes Aar vil der ikke foreligge nogen Løsning af det omhandlede Spørgsmaal. De Arbejdere, som ikke komme ind under det foreliggende Lovforslag, ville altsaa have en rum Tid at vente, og den Agitation, som man fra en vis Side ønsker at drive mellem disse Arbejdere netop paa Grund af, at de ikke komme med, vil faa en meget lang og rigelig Virketid. Jeg tror derfor — og mine Medforslagsstillere selvfølgelig ogsaa — at det er uforvarsligt nu at gaa til en Løsning af Spørgsmaalet for disse enkelte Arbejderes Vedkommende uden — rent midlertidig altsaa — ogsaa at søge Spørgsmaalet løst for de andre Arbejderes Vedkommende. Jeg anbefaler derfor paa Medforslagsstil-